

den ikke kan overspringes, saalænge det ikke er afgjort, hvor min Ret ophører og en Andens Ret begynder; saalænge stikke vi os meget godt efter hinanden; men i det Dieblit, vi komme til Smaating, naar Lovgivningen giver sig til at tage fat paa dem, blive de store Ting, og det vil da ikke slaae feil, at der er mange smaa Ting endnu tilbage, foruden hvad der her er anført, og man vil da sige paa begge Sider: Da Lovgivningen har sagt, at det ikke er Smaating, hvad vi hidtil have anseet for at være det, men at det er store vigtige Sager, have vi mange flere: saadanne store Ting i Baghaanden. Det er det, der vil komme frem ved mange Leiligheder, hvor det ikke hidtil er kommet frem, men da er Entigheden forbi, da ville Skolecommissjon og Sogneraad arbejde sammen under Tværhed og søge, hvor de kunne finde en Pril at gjøre Udsættelse over og Modstand imod, hvilket imidlertid gaaer ud over Skolen og Skolevæsenet. Det, der har givet Anledning til dette Lovforslag, er en saadan Sag, nemlig den forunderlige Daktløshed af en Skoledirection, at den forlanger, at Formanden for Skolecommissjonen paa egen Haand skal afgive Erklæring, og den Ubefindighed af denne Formand, at han har afgivet denne Erklæring; men det er dog virkelig et aldeles enestaaende Exempel; det forekommer mig dog ikke at være Noget, der skal have Magt til at sætte Lovgivningsmyndigheden i Bevægelse. Det vilde derfor overordentlig glæde mig, hvis — som den ærede Minister for slog paa — den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Forslag tilbage, hvad jeg dog ikke tør vente. Jeg vilde glæde mig ærligt derover i den fulde Overbeviisning, at hvad der er sagt herinde idag, virkelig ikke falder til Jorden, men at det vel skal bevirke, at der skal komme en ganske anden Deden og en langt større Overeensstemmelse med den Land, hvori den ærede Forslagsstiller fordrer, at Ordningen skal stee, end der hidtil har været tilstede. Hertil kommer ogsaa, at jeg godt kan herovfor mig med, at, som jeg allerede tidligere har sagt, det ene Medlem af Sogneraadet altid er tilstede, og at der vistnok som oftest er to tilstede. — Der er en-

felte Punkter i Forslaget, som efter min For-
mening, nødvendigt maae forandres, Noget,
hvorpaa den ærede Forslagsstiller vistnok ogsaa
vil gaae ind; men derved skal jeg ikke op-
holde mig idag.

J. M. Hansen: Jeg kan give den
ærede sidste Taler fuldstændig Ret, naar han
beslæger, at det har stillet sig saaledes, at
man har fundet det nødvendigt at sætte Lov-
givningsmagten i Bevægelse for dette Forholds
Skyld; men jeg tror, at det ærede Medlem
ikke fuldt har lagt Mærke til, at det er Re-
gjeringens Skyld, at man har maattet komme
dertil. Dersom den vedkommende Minister i
dette Forhold havde indskrænket sig til at gaae
frem i Overensstemmelse med, hvad han selv
i Begyndelsen af sit Circulaire siger, at der
til forskjellige Sider har været Spørgsmaal
om Fortolkningen, idet der har hersket Uvished
og deelte Meninger om, hvilken Myndighed
der tilkom de ved Loven anordnede Commis-
sioner, dersom han altsaa havde afgjort
Spørgsmaalet efterhaanden, hvor saadanne
Exemplar kom frem, vilde hele dette Circulaire
ikke være kommet, og saa vilde hele den Be-
vægelse, som jeg tror, jeg tør sige findes paa
flere Steder i Landet om denne Sag, ikke
være kommen frem. Men den vedkommende
Minister har ikke villet indskrænke sig til at
være den afgjørende Autoritet i det enkelte
Tilfælde, men han har villet give Forskrifter
for alle andre Vedkommende i Landet, og det
er efter min Mening et stort Overgreb, han
herved har gjort, idet han har tillagt Skolecom-
missionerne en saadan Raadighed og Mynd-
dighed, som gaaer ud over, hvad der efter
Loven af 1867 kan antages at være paatænkt
at give dem. At Circulairet er tvingende og
bindende for de Vedkommende, hvem det er
tilstillet, deri ligger jo, at man ikke er bleven
staaende ved selve Loven og ved en Afgjørelse af
de enkelte Tilfælde, hvor der var forskellige Me-
ninger om Lovens Bestemmelser; man har ud-
sendt nye almindelige Bestemmelser, som er
bindende for de Vedkommende. Men det er
netop det, der har bragt den Uenighed tilstede,
som det ærede Medlem beslægede kunde komme
frem. Mit Lovforslag vil virkelig ikke bringe